Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

UREDBA SVETA (ES) št. 1798/2003

z dne 7. oktobra 2003

o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 218/92

(UL L 264, 15.10.2003, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (ES) št. 2004/885/ES z dne 26. aprila 2004	L 168	1	1.5.2004
►M2	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Uredba Sveta (ES) št. 143/2008 z dne 12. februarja 2008	L 44	1	20.2.2008
►M4	Uredba Sveta (ES) št. 37/2009 z dne 16. decembra 2008	L 14	1	20.1.2009

▼B

UREDBA SVETA (ES) št. 1798/2003

z dne 7. oktobra 2003

o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 218/92

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 93 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Davčna utaja in izogibanje davkom, ki sega čez meje držav članic, povzroča proračunske izgube in kršitev načela poštenega obdavčevanja in lahko povzroči izkrivljanje pretoka kapitala in pogojev konkurence. Zato vpliva na delovanje notranjega trga.

(2) Boj proti utaji davka na dodano vrednost (DDV) zahteva tesno sodelovanje med upravnimi organi v vsaki državi članici, ki so odgovorni za uporabo določb na navedenem področju.

(3) Zato morajo ukrepi davčnega usklajevanja, sprejeti zaradi vzpostavitve notranjega trga, vključevati uvedbo skupnega sistema za izmenjavo informacij med državami članicami, s katerim upravni organi držav članic pomagajo eden drugemu in sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovili pravilno uporabo DDV za dobavo blaga in storitev, pridobitve blaga znotraj Skupnosti in uvoz blaga.

(4) Za pravilno delovanje sistema DDV je nujno elektronsko shranjevanje in posredovanje nekaterih podatkov za namene nadzora DDV.

(5) Pogoji za izmenjavo in neposreden dostop držav članic do elektronsko shranjenih podatkov v vsaki državi članici morajo biti jasno opredeljeni. Upravljavci morajo imeti dostop do nekaterih takih podatkov, kadar so potrebni za izpolnjevanje njihovih obveznosti.

(6) Država članica potrošnje je prvenstveno odgovorna, da zagotovi, da dobavitelji, ki nimajo sedeža, izpolnjujejo svoje obveznosti. V ta namen uporaba začasne posebne ureditve za elektronsko opravljene storitve, ki je opredeljena v členu 26c Šeste direktive Sveta (77/388/EGS) z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih –Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ([4]), zahteva opredelitev pravil v zvezi s posredovanjem informacij in prenosom denarja med državo članico identifikacije in državo članico potrošnje.

([1]) UL C 270 E, 25.9.2001, str. 87.
([2]) UL C 284 E, 21.11.2002, str. 121 in 191.
([3]) UL C 80, 3.4.2002, str. 76.
([4]) UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/92/ES (UL L 331, 7.12.2002, str. 27).

▼B

(7) Uredba Sveta (EGS) št. 218/92 z dne 27. januarja 1992 o upravnem sodelovanju na področju posrednega obdavčevanja (DDV) ([1]) je v zvezi s tem uvedla sistem tesnega sodelovanja med upravnimi organi držav članic ter med temi organi in Komisijo.

(8) Uredba (EGS) št. 218/92 dopolnjuje Direktivo Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega in posrednega obdavčevanja ([2]).

(9) Ta dva pravna instrumenta sta bila učinkovita, vendar ne moreta več izpolnjevati novih zahtev upravnega sodelovanja, ki izhajajo iz vse tesnejšega povezovanja gospodarstev znotraj notranjega trga.

(10) Obstoj dveh ločenih instrumentov za sodelovanje na področju DDV je oviral učinkovito sodelovanje med davčnimi upravami.

(11) Pravice in obveznosti vseh zadevnih strank so trenutno slabo opredeljene. Zato so potrebni bolj jasni in obvezujoči predpisi, ki urejajo sodelovanje med državami članicami.

(12) Lokalni ali nacionalni uradi za boj proti goljufijam nimajo dovolj neposrednih stikov in praviloma komunicirajo centralni uradi za zvezo. To povzroča neučinkovitost, premajhno uporabo ureditve upravnega sodelovanja in zamude pri sporočanju. Zato je zaradi bolj učinkovitega in hitrejšega sodelovanja treba predvideti bolj neposredne stike med službami.

(13) Sodelovanje tudi ni dovolj intenzivno, ker razen sistema izmenjave podatkov s področja DDV (SIPDDV) med državami članicami ni dovolj avtomatskih ali spontanih izmenjav informacij. Izmenjave informacij med zadevnimi upravami ter med upravami in Komisijo bi morale biti bolj intenzivne in hitrejše, da bo boj proti goljufijam bolj učinkovit.

(14) Določbe o upravnem sodelovanju na področju DDV Uredbe (EGS) št. 218/92 in Direktive 77/799/EGS je zato treba združiti in okrepiti. Zaradi jasnosti je to treba narediti v enem samem novem instrumentu, ki zamenja Uredbo (EGS) št. 218/92.

(15) Ta uredba ne vpliva na druge ukrepe Skupnosti, ki prispevajo k boju proti goljufijam na področju DDV.

(16) Za namene te uredbe je primerno upoštevati omejitve nekaterih pravic in obveznosti, določenih v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([3]) za zaščito interesov iz člena 13(1)(e) navedene direktive.

(17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ESC z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([4]).

(18) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

([1]) UL L 24, 1.2.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 792/2002 (UL L 128, 15.5.2002, str. 1).
([2]) UL L 336, 27.12.1977, str. 15. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.
([3]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.
([4]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

1. Ta uredba določa pogoje, pod katerimi sodelujejo upravni organi v državah članicah, odgovorni za uporabo predpisov o DDV na dobave blaga in storitev, pridobitve blaga znotraj Skupnosti in uvoz blaga, drug z drugim in s Komisijo, da se zagotovi izpolnjevanje obveznosti z navedenimi predpisi.

Zato določa pravila in postopke, ki omogočajo pristojnim organom držav članic, da sodelujejo in izmenjujejo kakršne koli informacije drug z drugim, ki jim lahko pomagajo, da se izvede pravilna odmera DDV.

Ta uredba določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo nekaterih informacij, zlasti glede DDV na transakcije znotraj Skupnosti.

▼M3

Za obdobje, predvideno v členu 357 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost [1], določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o davku na dodano vrednost na elektronsko opravljene storitve v skladu s posebno ureditvijo na podlagi poglavja 6 naslova XII navedene direktive ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in – če gre za storitve v okviru posebne ureditve – za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.

▼B

2. Ta uredba ne vpliva na uporabo pravil o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah v državah članicah.

Člen 2

V tej uredbi:

1. „pristojni organ države članice“ pomeni:

— v Belgiji:

Le ministre des finances

De Minister van financiën,

▼M2

— v Bolgariji:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите,

▼M1

— na Češkem:

Ministerstvo financí,

▼B

— na Danskem:

Skatteministeren,

— v Nemčiji:

Bundesministerium der Finanzen,

▼M1

— v Estoniji:

Maksuamet,

[1] UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/8/ES (UL L 44, 20.2.2008, str. 11).

▼B

— v Grčiji:

Υπουργειο Οικονομίας και Οικονομικων,

— v Španiji:

El Secretario de Estado de Hacienda,

— v Franciji:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— na Irskem:

The Revenue Commissioners,

— v Italiji:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— na Cipru:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— v Latviji:

Valsts ieņēmumu dienests,

— v Litvi:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— v Luksemburgu:

L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines,

▼M1

— na Madžarskem:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— na Malti:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— na Nizozemskem:

De minister van Financiën,

— v Avstriji:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— na Poljskem:

Minister Finansów,

▼B

— na Portugalskem:

O Ministro das Finanças,

▼M2

— v Romuniji:

Agenția Națională de Administrare Fiscală,

▼M1

— v Sloveniji:

Ministrstvo za finance,

— na Slovaškem:

Ministerstvo financií,

▼B

— na Finskem:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— na Švedskem:

Chefen för Finansdepartementet,

— v Združenem kraljestvu:

The Commissioners of Customs and Excise;

2. „centralni urad za zvezo“ pomeni urad, imenovan na podlagi člena 3(2), katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja;

3. „služba za zvezo“ pomeni kateri koli urad, razen centralnega urada za zvezo s posebno ozemeljsko pristojnostjo ali specializirano operativno odgovornostjo, ki jo je določil pristojni organ na podlagi člena 3(3) za neposredno izmenjavo informacij na podlagi te uredbe;

4. „pristojni uradnik“ pomeni kateri koli uradnik, ki lahko neposredno izmenjuje informacije na podlagi te uredbe, za kar je bil pooblaščen na podlagi člena 3(4);

5. „organ prosilec“ pomeni centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali kateri koli pristojni uradnik države članice, ki da zahtevek za pomoč v imenu pristojnega organa;

6. „zaprošeni organ“ pomeni centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali kateri koli pristojni uradnik države članice, ki prejme zahtevek za pomoč v imenu pristojnega organa;

7. „transakcije znotraj Skupnosti“ pomeni dobava blaga ali storitev znotraj Skupnosti;

▼M3

8. „dobava blaga znotraj Skupnosti“ pomeni katero koli dobavo blaga, ki mora biti izkazana v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

9. „opravljanje storitev znotraj Skupnosti“ pomeni katero koli opravljanje storitev, ki mora biti izkazano v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

10. „pridobitev blaga znotraj Skupnosti“ pomeni pridobitev pravice do razpolaganja s premičninami kot lastnik na podlagi člena 20 Direktive 2006/112/ES;

11. „identifikacijska številka DDV“ pomeni številko, določeno v členih 214, 215 in 216 Direktive 2006/112/ES;

▼B

12. „uradna preiskava“ pomeni vse kontrole, preverjanja in vsako drugo ukrepanje držav članic pri izvajanju svojih nalog zaradi zagotavljanja pravilne uporabe zakonodaje oDDV;

13. „avtomatična izmenjava“ pomeni sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici, brez predhodne zahteve v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih;

14. „strukturirana avtomatična izmenjava“ pomeni sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici, brez predhodne zahteve, če in ko je ta informacija na voljo;

15. „spontana izmenjava“ pomeni neredno sporočanje informacij drugi državi članici brez predhodne zahteve za informacijo;

16. „oseba“ pomeni:

(a) fizična oseba;

▼B

(b) pravna oseba; ali

(c) kadar veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki jim je priznana sposobnost, da opravljajo pravna dejanja, vendar nimajo pravnega statusa pravne osebe;

17. „omogočiti dostop“ pomeni odobriti dostop do ustreznih elektronskih zbirk podatkov in pridobivanje podatkov z elektronskimi sredstvi;

18. „z elektronskimi sredstvi“ pomeni uporaba elektronske opreme za obdelavo (vključno z digitalno zgostitvijo) in shranjevanje podatkov ter uporaba žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij in drugih elektromagnetnih sredstev;

19. „omrežje CCN/CSI“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN) in skupnem sistemskem vmesniku (CSI), ki ga je razvila Skupnost za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčitve.

Člen 3

1. Pristojni organi iz točke 1 člena 2 so organi, v imenu katerih se ta uredba uporablja, neposredno ali na podlagi pooblastila.

2. Vsaka država članica določi en sam centralni urad za zvezo, na katerega se prenese glavna odgovornost za stike z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja. O tem obvesti Komisijo in druge države članice.

3. Pristojni organ vsake države članice lahko določi službe za zvezo. Centralni urad za zvezo je odgovoren za sprotno dopolnjevanje in spreminjanje seznama teh služb in seznam daje na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic.

4. Poleg tega lahko pristojni organ vsake države članice pod pogoji, ki jih predpiše, določi pristojne uradnike, ki lahko neposredno izmenjujejo informacije na podlagi te uredbe. Pri tem lahko omeji obseg take določitve. Centralni urad za zvezo je odgovoren za sprotno dopolnjevanje in spreminjanje seznama navedenih uradnikov in seznam daje na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic.

5. Uradniki, ki izmenjujejo informacije na podlagi členov 11 in 13, se vsekakor štejejo za pristojne uradnike za ta namen v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi.

6. Kadar služba za zvezo ali pristojni uradnik pošlje ali prejme zahtevek ali odgovor na zahtevek za pomoč, obvesti centralni urad za zvezo svoje države članice, pod pogoji, ki jih slednja določi.

7. Kadar služba za zvezo ali pristojni uradnik prejme zahtevek za pomoč, ki zahteva ukrepanje zunaj njegovega ozemeljskega ali operativnega območja, tak zahtevek nemudoma posreduje centralnemu uradu za zvezo svoje države članice in o tem obvesti organ prosilca. V takem primeru se obdobje, predpisano v členu 8 začne naslednji dan po dnevu, ko je zahtevek za pomoč posredovan v centralni urad za zvezo.

Člen 4

1. Obveznost dajanja pomoči iz te uredbe ne zajema posredovanja informacij ali dokumentov, ki jih pridobijo upravni organi iz člena 1, ki delujejo s pooblastilom ali na zahtevo sodnega organa.

2. Kadar je pristojni organ v skladu z nacionalno zakonodajo pristojen, da posreduje informacije iz odstavka 1, jih lahko posreduje kot del upravnega sodelovanja, opredeljenega v tej uredbi. Za vsako

▼B

tako posredovanje je potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa, če iz nacionalne zakonodaje izhaja, da je tako dovoljenje potrebno.

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ NA ZAHTEVO

Oddelek 1

Zahtevek za informacije in za uradne preiskave

Člen 5

1. Na zahtevo organa prosilca mu zaprošeni organ sporoči informacije iz člena 1, vključno z informacijami, ki se nanašajo na poseben primer ali primere.

2. Za namen posredovanja informacij iz odstavka 1 zaprošeni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli uradnih preiskav, ki so potrebne za pridobitev takih informacij.

3. Zahtevek iz odstavka 1 lahko vsebuje obrazložen zahtevek za posebno uradno preiskavo. Če država članica zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilca o razlogih za tako stališče.

4. Za pridobitev potrebnih informacij ali za izvedbo uradne preiskave, za katero je bilo zaprošeno, zaprošeni organ ali upravni organ, na katerega se je obrnil, ravna kakor bi deloval zase ali na zahtevo drugega organa v svoji državi članici.

Člen 6

Zahtevki za informacije in za uradne preiskave na podlagi člena 5 se, kolikor je to mogoče, pošiljajo na standardnem obrazcu, sprejetem v skladu s postopkom iz člena 44(2).

Člen 7

1. Na zahtevo organa prosilca mu zaprošeni organ sporoči ustrezne informacije, ki jih pridobi ali jih ima ter rezultate uradne preiskav v obliki poročil, izjav in drugih dokumentov ali overjene prepise ali izpiske.

2. Izvirni dokumenti se zagotovijo samo kadar to ni v nasprotju z veljavnimi določbami v državi članici, v kateri ima zaprošeni organ sedež.

Oddelek 2

Rok za posredovanje informacij

Člen 8

Zaprošeni organ posreduje informacije iz členov 5 in 7 čim prej in ne pozneje kot tri mesece po datumu prejema zahtevka.

Kadar pa zaprošeni organ že ima navedene informacije, se rok skrajša na največ en mesec.

▼B

Člen 9

V nekaterih posebnih kategorijah primerov se zaprošeni organ in organ prosilec lahko sporazumeta o rokih, ki so drugačni od rokov, opredeljenih v členu 8.

Člen 10

Kadar zaprošeni organ na zahtevek ne more odgovoriti do skrajnega roka, nemudoma pisno obvesti organ prosilca o razlogih za to in navede kdaj misli, da bo lahko odgovoril.

Oddelek 3

Prisotnost v upravnih uradih in udeležba v uradnih preiskavah

Člen 11

1. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom in v skladu z ureditvijo, ki jo določi zaprošeni organ, so uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, lahko zaradi izmenjave informacij iz člena 1 prisotni v uradih kjer upravni organi države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež, opravljajo svoje dolžnosti. Kadar so zahtevane informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprošenega organa dostop, je treba uradnikom organa prosilca dati izvode dokumentacije, ki vsebuje zahtevane informacije.

2. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom in v skladu z ureditvijo, ki jo določi zaprošeni organ, so uradniki, ki jih določi organ prosilec lahko zaradi izmenjave informacij iz člena 1 prisotni med uradnimi preiskavami. Uradne preiskave izvajajo izključno uradniki zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca ne izvajajo pooblastil pregleda, prenesenih na uradnike zaprošenega organa. Lahko pa imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprošenega organa preko posrednika in samo za namen uradne preiskave, ki se izvaja.

3. Uradniki organa prosilca, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavkoma 1 in 2, morajo biti vedno sposobni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedeno njihovo celotno ime in uradni položaj.

Oddelek 4

Sočasne kontrole

Člen 12

Zaradi izmenjave informacij iz člena 1 se lahko dve ali več držav članic sporazumejo o izvedbi sočasnih kontrol davčnih zadev enega ali več davčnih zavezancev na svojem ozemlju, ki so v skupnem ali dopolnilnem interesu, kadar se zdi, da so take kontrole bolj učinkovite kot kontrole, ki jih opravi samo ena država članica.

Člen 13

1. Država članica neodvisno identificira davčne zavezance, ki jih namerava predlagati za sočasne kontrole. Pristojni organ navedene države članice uradno obvesti pristojni organ v zadevni drugi državi članici o primerih, predlaganih za sočasne kontrole. Kolikor je to mogoče, poda razloge za svojo izbiro tako, da posreduje informacije,

▼B

ki so privedle do njegove odločitve. Navede obdobje v katerem se bodo take kontrole opravljale.

2. Zadevne države članice nato odločijo ali želijo sodelovati v sočasnih kontrolah. Po prejemu predloga za sočasno kontrolo pristojni organ države članice potrdi, da se strinja ali posreduje sodelujočemu organu obrazloženo zavrnitev.

3. Vsak pristojni organ zadevnih držav članic imenuje zastopnika, ki je odgovoren za nadzor in koordinacijo postopka kontrol.

POGLAVJE III

ZAHTEVEK ZA UPRAVNO OBVESTILO

Člen 14

Zaprošeni organ na zahtevo organa prosilca in v skladu s pravili, ki urejajo uradno obveščanje o podobnih instrumentih v državi članici, v kateri ima sedež, uradno obvesti naslovnika vseh instrumentov in odločitev, ki izhajajo iz upravnih organov in zadevajo uporabo zakonodaje o DDV na ozemlju države članice, v kateri ima organ prosilec sedež.

Člen 15

V zahtevkih za uradno obvestilo, v katerih je naveden predmet instrumenta ali odločitve, o kateri se obvešča, se navede ime, naslov in vse druge ustrezne informacije za identifikacijo naslovnika.

Člen 16

Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilca o svojem odgovoru na zahtevek za uradno obvestilo in ga uradno obvesti zlasti o dnevu uradnega obvestila naslovniku o odločitvi ali instrumentu.

POGLAVJE IV

IZMENJAVA INFORMACIJ BREZ PREDHODNE ZAHTEVE

Člen 17

Brez poseganja v določbe poglavja V in VI pristojni organ države članice z avtomatično izmenjavo ali s strukturirano avtomatično izmenjavo posreduje informacije iz člena 1 pristojnemu organu katere koli zadevne države članice v naslednjih primerih:

1. kadar se šteje, da je obdavčitev izvedena v namembni državi članici in je učinkovitost kontrolnega sistema nujno odvisna od informacij, ki jih zagotovi država članica porekla;

2. kadar ima država članica razloge za domnevo, da je bila v drugi državi članici kršena zakonodaja o DDV ali obstaja verjetnost take kršitve;

3. kadar obstaja tveganje izgube davka v drugi državi članici.

Člen 18

V skladu s postopkom iz člena 44(2) se določi naslednje:

1. točne kategorije informacij, ki se izmenjujejo;

2. pogostnost izmenjav;

▼B

3. praktični postopki za izmenjavo informacij.

Vsaka država članica odloči ali bo sodelovala pri izmenjavi posamezne kategorije informacij in ali bo izmenjava potekala na avtomatičen ali strukturirano avtomatičen način.

Člen 19

Vsekakor pristojni organi držav članic lahko z avtomatično izmenjavo drug drugemu posredujejo informacije iz člena 1, ki jih zaznajo.

Člen 20

Države članice sprejmejo potrebne upravne in organizacijske ukrepe za pospešitev izmenjave, opredeljene v tem poglavju.

Člen 21

Za namene izvajanja določb tega poglavja država članica ne more biti dolžna nalagati nove obveznosti osebam, zavezanim za DDV zaradi zbiranja informacij niti jim nalagati nesorazmerne administrativne obremenitve.

POGLAVJE V

HRAMBA IN IZMENJAVA INFORMACIJ, SPECIFIČNIH ZA TRANSAKCIJE ZNOTRAJ SKUPNOSTI

Člen 22

▼M3

1. Vsaka država članica vzdržuje elektronsko zbirko podatkov, v kateri hrani in obdeluje informacije, ki jih zbira v skladu s poglavjem 6 naslova XI Direktive 2006/112/ES.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da so njihove zbirke podatkov sprotno posodabljane, popolne in točne.

V skladu s postopkom iz člena 44(2) se opredelijo merila za ugotavljanje katere spremembe niso ustrezne, bistvene ali koristne in zato niso potrebne.

Člen 23

Na podlagi podatkov, shranjenih v skladu s členom 22 pristojni organ države članice uredi, da mu katera koli druga država članica avtomatično in nemudoma sporoči naslednje informacije, do katerih ima lahko tudi neposreden dostop:

1. identifikacijske številke za DDV, ki jih je izdala država članica prejemnica informacij;

▼M3

2. celotno vrednost vseh dobav blaga znotraj Skupnosti in celotno vrednost vseh storitev znotraj Skupnosti, ki jih za osebe, ki imajo identifikacijsko številko DDV, opravijo vsi dobavitelji, identificirani za DDV v državi članici, ki posreduje informacije.

▼M4

Vrednosti iz točke 2 prvega odstavka so izražene v valuti države članice, ki posreduje informacije in se nanašajo na obdobja za predlo-

▼M4

žitev rekapitulacijskih poročil posameznih davčnih zavezancev, določena v skladu s členom 263 Direktive 2006/112/ES.

▼B

Člen 24

▼M3

Na podlagi podatkov, shranjenih v skladu s členom 22, in izključno zaradi preprečevanja kršitve zakonodaje o DDV, pristojni organ države članice, kadar meni, da je to potrebno za kontrolo pridobitev blaga znotraj Skupnosti ali opravljenih storitev znotraj Skupnosti, obdavčljivih na njegovem ozemlju, pridobi neposredno in brez odlašanja ali ima z elektronskimi sredstvi neposreden dostop do katerih koli naslednjih informacij:

1. identifikacijske številke za DDV oseb, ki so opravile dobave blaga in storitve iz točke 2 prvega odstavka člena 23;

2. celotne vrednosti takih dobav blaga in storitev s strani vsake take osebe vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV iz točke 1 prvega odstavka člena 23.

▼M4

Vrednosti iz točke 2 prvega odstavka so izražene v valuti države članice, ki posreduje informacije in se nanašajo na obdobja za predložitev rekapitulacijskih poročil posameznih davčnih zavezancev, določena v skladu s členom 263 Direktive 2006/112/ES.

▼B

Člen 25

▼M4

1. Kadar je pristojni organ države članice dolžan odobriti dostop do informacij na podlagi členov 23 in 24, to naredi čim prej in najpozneje v enem mesecu po koncu obdobja, na katero se te informacije nanašajo.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se, kadar se informacije dodajo v zbirko podatkov v okoliščinah, opredeljenih v členu 22, dostop do takih dodatnih informacij odobri čim prej in najpozneje en mesec po koncu obdobja, v katerem so bile zbrane.

▼B

3. Pogoji odobritve dostopa do popravljenih informacij se določijo v skladu s postopkom iz člena 44(2).

Člen 26

Kadar pristojni organi držav članic za namene členov 22 do 25 hranijo informacije v elektronskih zbirkah podatkov in take informacije izmenjujejo z elektronskimi sredstvi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izpolnjevanje obveznosti iz člena 41.

Člen 27

1. Vsaka država članica vzdržuje elektronsko zbirko podatkov, ki vsebuje evidenco oseb, ki so jim bile v navedeni državi članici izdane identifikacijske številke za DDV.

2. Kadar koli lahko pristojni organ države članice neposredno pridobi ali uredi, da se mu iz podatkov, shranjenih v skladu s členom 22 pošlje potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV pod katero je oseba opravila ali prejela dobavo blaga ali storitev znotraj Skupnosti.

Na posebno zahtevo zaprošeni organ tudi posreduje datum izdaje in, kadar je to primerno, datum poteka veljavnosti identifikacijske številke za DDV.

▼B

3. Pristojni organ na zahtevo tudi nemudoma zagotovi ime in naslov osebe, ki ji je bila izdana številka, če te številke organ prosilec nima shranjene zaradi možne uporabe v prihodnje.

▼M3

4. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, tudi davčni zavezanci, ki nimajo sedeža, in ki opravljajo elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II navedene direktive, lahko dobijo potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV katerekoli določene osebe.

Za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, države članice zlasti zagotovijo tako potrditev z elektronskimi sredstvi v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.

▼B

5. Kadar pristojni organi držav članic za namene odstavkov 1 do 4 hranijo informacije v elektronskih zbirkah podatkov in take informacije izmenjujejo z elektronskimi sredstvi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izpolnjevanje obveznosti iz člena 41.

POGLAVJE VI

►M3 DOLOČBE V ZVEZI S POSEBNO UREDITVIJO V POGLAVJU 6 NASLOVA XII DIREKTIVE 2006/112/ES ◄

▼M3

Člen 28

Za posebno ureditev, opredeljeno v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, se uporabljajo naslednje določbe. Opredelitve pojmov iz člena 358 navedene direktive se uporabljajo tudi za namene tega poglavja.

▼B

Člen 29

▼M3

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v skladu s členom 361 Direktive 2006/112/ES posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti, se predložijo v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.

▼B

2. Država članica identifikacije pošlje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnim organom druge države članice v 10 dneh po koncu meseca, v katerem so bile informacije prejete od davčnega zavezanca, ki nima sedeža. Na enak način so pristojni organi drugih držav članic obveščeni o dodeljeni identifikacijski številki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se ta informacija pošilja, se določi v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2).

3. Država članica identifikacije nemudoma z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki nima sedeža, izključen iz identifikacijskega registra.

Člen 30

▼M3

Obračun s podatki, navedenimi v členu 365 Direktive 2006/112/ES, je treba predložiti v elektronski obliki. Tehnične podrobnosti, vključno s

▼M3

skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2) te uredbe.

▼B

Država članica identifikacije pošlje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnemu organu zadevne države članice najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun. Države članice, ki so zahtevale, da se obračun davka izdela v nacionalni valuti, ki ni evro, pretvorijo zneske v evre po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Tehnične podrobnosti pošiljanja teh informacij se določi v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 44(2).

Država članica identifikacije pošlje z elektronskimi sredstvi državi članici potrošnje informacije, ki so potrebne za povezavo vsakega plačila z ustreznim trimesečnim obračunom davka.

▼M3

Člen 31

Določbe člena 22 te uredbe se uporabljajo tudi za informacije, ki jih država članica identifikacije zbere v skladu s členi 360, 361, 364 in 365 Direktive 2006/112/ES.

▼B

Člen 32

Država članica identifikacije zagotovi, da se znesek, ki ga plača davčni zavezanec, ki nima sedeža, prenese na bančni račun, denominiran v evrih, ki ga določi država članica potrošnje, kateri je dolžna plačilo. Države članice, ki so zahtevale plačilo v nacionalni valuti, ki ni evro, pretvorijo zneske v evre po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Prenos se opravi najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bilo prejeto plačilo.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža, ne plača celotnega dolgovanega davka, država članica identifikacije zagotovi, da se plačilo prenese v državo članico potrošnje sorazmerno z dolgovanim davkom v vsaki državi članici. Država članica identifikacije o tem z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe držav članic potrošnje.

Člen 33

Države članice z elektronskimi sredstvi uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic o ustreznih številkah bančnih računov za sprejemanje plačil v skladu s členom 32.

Države članice z elektronskimi sredstvi nemudoma uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o spremembah splošne davčne stopnje.

▼M3

Člen 34

Členi 28 do 33 te uredbe se uporabljajo za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES.

▼M3

POGLAVJE VIa

DOLOČBE O IZMENJAVI IN HRANJENJU INFORMACIJ V OKVIRU POSTOPKA IZ DIREKTIVE 2008/9/ES

Člen 34a

1. Če pristojni organ države članice, kjer ima vlagatelj sedež, prejme zahtevek za vračilo davka na dodano vrednost v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenega v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici ([1]) in če se člen 18 navedene direktive ne uporablja, ga v roku 15 koledarskih dni od prejema v elektronski obliki posreduje pristojnim organom vsake zadevne države članice vračila, s čimer potrdi, da je vlagatelj, kakor je opredeljen v točki 5 člena 2 Direktive 2008/9/ES, davčni zavezanec za namene davka na dodano vrednost in da je identifikacijska ali registracijska številka, ki jo je navedla ta oseba, veljavna za obdobje vračila.

2. Pristojni organi vsake države članice vračila v elektronski obliki sporočijo pristojnim organom drugih držav članic vse informacije, ki jih ti zahtevajo na podlagi člena 9(2) Direktive 2008/9/ES. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se te informacije posredujejo, se določijo v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe.

3. Pristojni organi vsake države članice vračila obvestijo z elektronskimi sredstvi pristojne organe drugih držav članic, če želijo uporabiti možnost iz člena 11 Direktive 2008/9/ES, da od vlagatelja zahtevajo, naj predloži opis svoje poslovne dejavnosti z usklajenimi oznakami.

Usklajene oznake iz prvega pododstavka se opredelijo v skladu s postopkom iz člena 44(2) te uredbe na podlagi klasifikacije NACE, določene v Uredbi Sveta (EGS) št. 3037/90.

▼B

POGLAVJE VII

RAZMERJA DO KOMISIJE

Člen 35

1. Države članice in Komisija preučijo in ovrednotijo delovanje postopkov za upravno sodelovanje, ki je opredeljeno v tej uredbi. Komisija združi izkušnje držav članic s ciljem izboljšati delovanje navedenih postopkov.

2. Države članice Komisiji sporočijo vse razpoložljive informacije, ki so pomembne za uporabo te uredbe.

3. V skladu s postopkom iz člena 44(2) se določi seznam statističnih podatkov, potrebnih za ovrednotenje te uredbe. Države članice te podatke sporočijo Komisiji kolikor so na voljo in ni verjetno, da bi sporočanje povzročilo neupravičene administrativne obremenitve.

4. Zaradi vrednotenja učinkovitosti tega sistema upravnega sodelovanja v boju proti davčni utaji in izogibanju davkom države članice lahko Komisiji sporočijo katere koli druge informacije iz člena 1.

5. Komisija posreduje informacije iz odstavkov 2, 3 in 4 drugim zadevnim državam članicam.

([1]) UL L 44., 20.2.2008, str. 23.;

▼B

POGLAVJE VIII

RAZMERJA DO TRETJIH DRŽAV

Člen 36

1. Kadar pristojni organ države članice prejme informacije iz tretje države, lahko navedeni organ te informacije prenese pristojnim organom držav članic, ki bi jih informacije lahko zanimale, in vsekakor pristojnim organom, ki jih zahtevajo, kolikor to dovoljujejo dogovori o pomoči z navedeno posamezno tretjo državo.

2. Če se je zadevna tretja država obvezala zagotavljati pomoč pri zbiranju dokazov o nepravilnostih pri transakcijah, za katere se zdi da so v nasprotju z zakonodajo o DDV, se informacije, pridobljene po tej uredbi, lahko sporoči navedeni tretji državi s soglasjem pristojnih organov, ki so dali informacije v skladu z njihovimi domačimi določbami, ki se uporabljajo za sporočanje osebnih podatkov tretjim državam.

POGLAVJE IX

POGOJI, KI UREJAJO IZMENJAVO INFORMACIJ

Člen 37

Informacije, sporočene na podlagi te uredbe se, kolikor je to mogoče, zagotovijo z elektronskimi sredstvi v skladu s postopki, ki jih je treba sprejeti v skladu s postopkom iz člena 44(2).

Člen 38

Zahtevki za pomoč, vključno z zahtevki za uradno obvestilo in priloženi dokumenti so lahko v katerem koli jeziku, o katerem se sporazumeta zaprošeni organ in organ prosilec. Takšnim zahtevkom se priloži prevod v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države članice v kateri ima zaprošeni organ sedež samo v posebnih primerih, ko zaprošeni organ poda razlog zakaj prosi za tak prevod.

Člen 39

▼M3

Za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, Komisija in države članice zagotovijo, da so obstoječi ali novi sistemi sporočanja in izmenjave informacij, ki so potrebni za izmenjave informacij iz členov 29 in 30 te uredbe, pripravljeni za izvajanje. Komisija bo odgovorna za razvoj skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega sistemskega vmesnika (CCN/CSI), ki je potreben, da se omogoči izmenjava teh informacij med državami članicami. Države članice so odgovorne za nadaljnji razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo CCN/CSI.

▼B

Države članice se odpovedo vsem terjatvam za povračilo stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe, razen, kadar je to primerno, v zvezi s plačilom izvedencem.

Člen 40

1. Zaprošeni organ v eni državi članici zagotovi organu prosilcu v drugi državi članici informacije iz člena 1, če:

▼B

(a) število in narava zahtevkov za informacije s strani organa prosilca v določenem obdobju zaprošenemu organu ne nalaga nesorazmerne administrativne obremenitve;

(b) je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih v okoliščinah lahko uporabil za pridobitev potrebnih informacij, brez tveganja, da ogrozi doseganje želenega cilja.

2. Ta uredba ne nalaga obveznosti izvedbe preiskav ali zagotavljanja informacij, če zakonodaja ali upravne prakse države članice, ki bi morala dati informacije, državi članici ne dovoljujejo izvedbe navedenih preiskav ali zbiranja ali uporabe navedenih informacij za lastne namene države članice.

3. Pristojni organ države članice lahko zavrne zagotovitev informacij kadar zadevna članica iz pravnih razlogov ne more zagotoviti podobnih informacij. Komisijo se obvesti o razlogih za zavrnitev s strani zaprošene države članice.

4. Posredovanje informacij se lahko zavrne kadar bi povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne tajnosti ali poslovnega procesa, ali če gre za informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilca o razlogih za zavrnitev zahtevka za pomoč.

6. Spodnja meja sprožitve zahtevka za pomoč se lahko sprejme v skladu s postopkom iz člena 44(2).

Člen 41

1. Za informacije, sporočene v kateri koli obliki na podlagi te uredbe velja obveznost varovanja uradne tajnosti in morajo biti varovana kot podobne informacije v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki je informacijo prejela in ustreznimi določbami, ki se uporabljajo za organe Skupnosti.

Take informacije se lahko uporabljajo za namene določanja ocene davčne osnove ali pobiranje in upravno kontrolo davka za namene določanja davčne osnove.

Informacije se lahko uporabijo tudi za odmero drugih prelevmanov, dajatev in davkov, zajetih v členu 2 Direktive Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki se nanašajo na nekatere prelevmane, dajatve, davke in druge ukrepe ([1]).

Poleg tega se lahko uporabijo v zvezi s sodnimi postopki, ki lahko vključujejo sankcije, ki so posledica kršitev davčnega prava brez poseganja v splošna pravila in predpise, ki urejajo pravice tožencev in prič v takih postopkih.

2. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti urad Evropske Komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo, imajo lahko dostop do teh informacij samo kolikor je to potrebno za skrb, vzdrževanje in razvoj omrežja CCN/CSI.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 pristojni organ države članice, ki posreduje informacije, dovoli uporabo informacij za druge namene v državi članici organa prosilca, če se v skladu z zakonodajo države članice zaprošenega organa informacije lahko uporabljajo za podobne namene.

4. Kadar organ prosilec meni, da bi bile informacije, ki jih je prejel od zaprošenega organa lahko koristne za pristojni organ tretje države članice, lahko slednjemu te informacije pošlje. O tem vnaprej obvesti zaprošeni organ. Zaprošeni organ lahko zahteva, da je za pošiljanje informacij tretji osebi potrebno njegovo predhodno soglasje.

([1]) UL L 73, 19.3.1976, str. 18. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2001/44/ES (UL L 175, 28.6.2001, str. 17).

▼B

5. Države članice za namene pravilne uporabe te uredbe omejijo obseg obveznosti in pravic, opredeljenih v členu 10, členu 11(1), členih 12 in 21 Direktive 95/46/ES na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov iz člena 13(e) navedene direktive.

Člen 42

Poročila, izjave in kateri koli drugi dokumenti ali overjeni prepisi ali izpiski, ki jih pridobi osebje zaprošenega organa in so posredovani organu prosilcu v skladu s pomočjo, predvideno s to uredbo, lahko pristojni organi države članice organa prosilca uveljavljajo kot dokaz na isti podlagi kot podobne dokumente, ki jih zagotovi drug organ navedene države.

Člen 43

1. Za uporabo te uredbe države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi:

(a) zagotovijo učinkovito notranjo koordinacijo med pristojnimi organi iz člena 3;

(b) vzpostavijo neposredno sodelovanje med organi, pooblaščenimi za namene take koordinacije;

(c) zagotovijo nemoteno delovanje postopkov izmenjave informacij, opredeljenih v tej uredbi.

2. Komisija vsaki državi članici čim hitreje sporoči katere koli informacije, ki jih prejme in ki jih lahko posreduje.

POGLAVJE X

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 44

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za upravno sodelovanje (v nadaljnjem besedilu Odbor).

2. Kadar koli se navaja ta odstavek, veljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok, določen v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 45

1. Vsaka tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila vseh predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta uredba.

Člen 46

1. Določbe te uredbe ne posegajo v izpolnjevanje kakršnih koli širših obveznosti v zvezi z medsebojno pomočjo, ki izhajajo iz drugih pravnih predpisov, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

2. Kadar države članice sklenejo dvostranske sporazume o zadevah, ki jih ureja ta uredba razen za obravnavanje posameznih primerov, o

▼B

tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija nato obvesti druge države članice.

Člen 47

Uredba (EGS) št. 218/92 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

Člen 48

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2004.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.